

[Svend Auken]

uddannelsessituationen, vores sundhedssystem, som er belastet af alvorlige nedskæringer, den manglende miljøindsats og alle de andre forhold, som har præget debatten her i dag, blev væk i statsministerens svar.

Til gengæld gjorde statsministeren meget ud af at manipulere med nogle tal. Og jeg må sige, at det er en konkurrence, jeg nødig vil gå ind i med statsministeren, for dér tror jeg simpelt hen, man uden nogen form for partipolitisk, jo, det vil jeg godt indrømme: med en vis partipolitisk misundelse må sige, at det er der ingen der overgår statsministeren i i denne sag – ingen!

Og hvad var det, statsministeren gjorde? Det var, at han sammenlignede en periode i hele 1970'erne inklusive højkonjunkturårene i begyndelsen af 1970'erne, fra 1972 til 1975, med den højkonjunktur, vi har haft siden 1983. Hvis man holdt sig til det, der blev sagt i debatten i dag, og tog udgangspunkt i situationen i 1975 i forhold til 1982 og sammenlignede 1983 med 1990, altså de 7 sidste år under hr. Anker Jørgensen og de 7 sidste år under den nuværende statsminister, så kommer man naturligvis frem til et helt andet billede. Så vil man se en lavvækst i de første 7 år – faktisk i perioden fra 1979 til 1982 en negativ vækst – og så vil man se en klar opgangskonjunktur fra 1983 og frem til i dag.

Det, vi bebrejder regeringen, er, at man ikke har grebet den chance, man har fået i de 7 år, til virkelig at rette op på situationen. Alle kan forstå, at arbejdsløsheden stiger, når den internationale arbejdsløshed er i kraftig vækst. Jeg kan bare nævne ét tal til statsministerens talækvilibrisme, som han kan have interesse i at studere, når han engang får tid, og det er væksten i OECD-arbejdsløsheden fra 1979 til 1982; da steg arbejdsløsheden fra 18 til 32 millioner. Det er da klart, at det også påvirkede Danmark.

Men hvad er der sket i de sidste 3 år? Ja, da er arbejdsløsheden faldet i OECD-området, men den er steget i Danmark. Ingen forventer mirakler i Danmark som et lille land og med en åben økonomi, når det drejer sig om, at vi kan føre en politik på tværs af de udenlandske konjunkturer. Men det, man med rette kan forlange af regeringen, er, at man bruger chancen, når den er der, og det har den nuværende regering ikke gjort.

Jeg skal slutte med at kvittere for de mange smukke ord, der er faldet om mine partifæller i

Landsorganisationen og forskellige andre større organisationer. Jeg forstod det sådan, at alle tre regeringsordførere nærmest mente, at de pågældende partifæller, jeg havde, og som jeg har stor respekt for, støttede den nuværende regerings politik. Derfor vil jeg gerne slutte med et enkelt citat, og det er et citat fra dagens avis – mange vil kende den: Berlingske Tidende – hvor formanden for Landsorganisationen i Danmark, Finn Thorgrimson, har skrevet en artikel under overskriften »En regering på panikkens rand«:

»Panikken breder sig tilsyneladende i regeringskontorerne. Underskuddet på statens budget tegner nu til at blive tre gange så stort som forudset for blot få måneder siden.

En væsentlig årsag er efter min opfattelse, at tre indbyrdes kævlende regeringspartier har så travlt med at holde hinanden i skak, at de forsummer landets husholdning.

I stedet for at samle sig om de fundamentale problemer – investeringer, produktion og beskæftigelse – lyder det primitive brøl fra regeringen: Skær ned på den offentlige sektor! Det hører ingen steder hjemme. Den offentlige sektor er forudsætningen for, at vi har de uddannelser, den infrastruktur og service, der holder erhvervslivet i gang.

Det, der yderligere skal til, er, at vi får alle i arbejde på en måde, så Danmark kan tjene på de internationale markeder.«

Klarere og bedre kan det ikke siges. Og det vil jeg gerne slutte mit indlæg med her i dag.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Jeg synes, det er rart at høre hr. Svend Auken være så enig med hr. Finn Thorgrimson, men jeg synes nu alligevel, man må advare den socialdemokratiske partiformand mod sådan at gøre det præcedensskabende, at man herfra læser op af hr. Thorgrimsons samlede værker. Det vil nu næppe styrke hverken hr. Svend Auken eller den socialdemokratiske folketingsgruppe.

Jeg synes også, hr. Svend Auken skal være sig for at tolke andres dagsordener og årsagerne til dem. Jeg oplevede desværre ikke hr. Svend Aukens reaktion, da dagsordenen blev præsenteret, men den har da efter sigende været ganske bemærkelsesværdig. Det passede tydeligvis ikke rigtig hr. Svend Auken, at vi foreslog denne dagsorden. Hvis vi fra regeringspartierne ud-